

Sygn. akt VI U 288/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2020 roku.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący sędzia Przemysław Chrzanowski

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2020 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy A. K.

przeciwko(...) w W.

o jednorazowe odszkodowanie

w związku z odwołaniem A. K.

od decyzji (...) w W.

z dnia 3 lipca 2020 roku znak:(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 3 lipca 2020 roku znak: (...)w ten sposób, że przyznaje odwołującej A. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 4 czerwca 2019 roku w łącznej wysokości 4 % (słownie: cztery procent) stałego uszczerbku na zdrowiu,

2. zasądza od (...) w W. na rzecz A. K. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

(...)(...)

Sygn. akt VI U 288/20

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 lipca 2020 roku, znak: (...), (...) w W. odmówił A. K. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że Komisja Lekarska ma podstawie badania przeprowadzonego w dniu 1 lipca 2020 roku nie stwierdziła naruszenia sprawności organizmu powodującego stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu. Wobec tego (...) orzekł brak podstaw do przyznania jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakejmu uległa ubezpieczona w dniu 4 czerwca 2019 roku.

(decyzja z dnia 03.07.2020r. – akta organu rentowego)

Od powyższej decyzji A. K. wniosła odwołanie, w którym podała, że doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu i od dnia wypadku w dalszym ciągu wymaga rehabilitacji. Odwołująca zarzuciła organowi rentowemu błędne rozpoznanie

jej uszczerbku na zdrowiu i wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu chirurgii plastycznej i ogólnej, dermatologii oraz psychiatrii i psychologii.

(odwołanie – k. 1)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie w całości argumentując, że w ocenie komisji lekarskiej (...) przebyty przez odwołującą uraz nie naruszył sprawności organizmu w stopniu, który dawałby podstawy do orzeczenia uszczerbku na zdrowiu. Organ rentowy powołał się na art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 1205), zgodnie z którym ubezpieczonemu, który skutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Wobec orzeczonego przez komisję lekarską braku uszczerbku na zdrowiu, (...) odmówił odwołującej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

(odpowiedź na odwołanie – k. 16-16 verte)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. doznała w dniu 4 czerwca 2019 roku obrażeń ciała, które były skutkiem wypadku przy pracy, oparzenia gorącym płynem.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 6 sierpnia 2020 roku dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu chirurgii celem ustalenia, czy skutek zdarzenia z dnia 4 czerwca 2019 roku A. K. doznała stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, a jeżeli tak to w jakiej procentowej wysokości.

U odwołującej zdiagnozowano poparzenia termiczne drugiego stopnia obu stóp i okolic stawów skokowych. Do dnia 24 września 2020 roku, kiedy przeprowadzone zostało badanie lekarskie odwołującej przez biegłego sądowego lekarza chirurga, po oparzeniach pozostały przebarwienia i blizny na obu stopach. Odwołująca doznała stałego uszczerbku na zdrowiu, w wysokości 4%, w postaci szpecącego przebarwienia i drobnych blizn stopy.

(dowód: akta rentowe, postanowienie z dnia 6 sierpnia 2020 roku, opinia lekarza biegłego sądowego z zakresu chirurgii – k. 28-30)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wnioski zawarte w opinii biegłego sądowego lekarza chirurga. Opinia została sporządzona przy przeanalizowaniu dostępnej dokumentacji medycznej odwołującej, a wnioski w niej zawarte są spójne i logiczne. Żadna ze stron postępowania nie wniosła zastrzeżeń do powyższej opinii (k. 40, k. 46).

Sąd miał również na uwadze, że odwołująca wnosila w odwołaniu o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych z zakresu chirurgii plastycznej, chirurgii ogólnej, dermatologii oraz psychiatrii i psychologii, jednak Sąd oddalił te wnioski pełnomocnika A. K. z punktu 2 odwołania w takim zakresie, w jakim nie zostały zrealizowane ww. postanowieniem Sądu z dnia 6 sierpnia 2020 roku, na podstawie art. 235² § 1 pkt. 3, 4 i 5 k.p.c. Powołanie biegłych z zakresu chirurgii plastycznej i dermatologii było niemożliwe, ponieważ takie specjalizacje nie widnieją na liście biegłych sądowych, będącej do dyspozycji orzekającego Sądu (k.48-50). Natomiast powołanie biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii zmierzałoby jedynie do przedłużenia postępowania oraz było nie przydatne do wykazania faktu w postaci procentowej oceny stałego uszczerbku na zdrowiu (rozumianego jako upośledzenie czynności organizmu, nierokującego poprawy) odwołującej w wyniku oparzenia stóp – tym bardziej, że strona odwołująca nie złożyła żadnej dokumentacji medycznej, leczniczej, czy szpitalnej z zakresu tych specjalności.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie A. K. od decyzji (...) odmawiającej jej prawa do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2019r., poz. 1205), ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Ust. 2 powołanego przepisu definiuje trwały uszczerbek na zdrowiu jako takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy. Z kolei, w następnym ustępie zdefiniowano długotrwały uszczerbek na zdrowiu jako takie naruszenie sprawności organizmu, które, powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie.

Przesłankami przyznania ubezpieczonemu jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy są: wystąpienie wypadku przy pracy (lub choroby zawodowej) oraz stały (lub długotrwały) uszczerbek na zdrowiu. Obie te przesłanki muszą być spełnione łącznie.

W niniejszej sprawie, jak wynika z ustaleń Sądu poczynionych w oparciu o wnioski zawarte w opinii biegłego z zakresu chirurgii ogólnej, odwołująca poniosła stały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 4%. Było to wynikiem wypadku przy pracy, którego konsekwencją było oparzenie termiczne drugiego stopnia obu stóp ubezpieczonej. Biegły w toku postępowania poddał odwołującą badaniu fizykalnemu, a także przeanalizował całą dostarczoną przez nią dokumentację medyczną. Wnioski z opinii biegłego nie zostały zakwestionowane ani przez odwołującą, ani przez organ rentowy i lekarza orzecznika (...). Tym samym odwołanie było zasadne, gdyż odwołującej przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy.

W takiej sytuacji mając na względzie całokształt wszystkich wyjaśnionych okoliczności związanych z ustaleniem procentowego uszczerbku na zdrowiu Sąd nie widział podstaw do rozszerzenia materiału dowodowego. Nie można też skutecznie wnioskować o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego jedynie na tej podstawie, że dotychczasowa opinia jest niekorzystna dla strony. Stanowisko to jest uzasadnione utrwalonym już orzecnictwem sądowym. Przykładowo można wskazać w tym miejscu wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 25 sierpnia 2011r. (I ACa 316/11 LEX nr 1095795) zgodnie z którym, niedopuszczenie dowodu z kolejnej opinii biegłego jest prawidłowe w sytuacji, jeżeli opinia nie odpowiada oczekiwaniom strony i nie zgłasza ona żadnych merytorycznych uwag do opinii. Samo stwierdzenie strony, że się z nią nie zgadza, nie oznacza, że opinia jest wadliwa. Podobnej treści jest również teza 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009r. (V ACa 139/09 LEX nr 551993) zgodnie z którą, o ewentualnym dopuszczeniu dowodu z opinii innego biegłego tej samej specjalności nie może decydować wyłącznie wniosek strony, lecz zawarte w tym wniosku konkretne uwagi i argumenty podważające miarodajność dotychczasowej opinii lub co najmniej miarodajność tę poddające w wątpliwość. W przeciwnym wypadku wniosek taki musi być uznany za zmierzający wyłącznie do nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu, co winno skutkować jego pominięciem.

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. - na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, że Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności, czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki, czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń.

Sąd uznał, iż opinii złożonej w przedmiotowej sprawie przez biegłego nie można niczego zarzucić, dlatego oceniając ją jako prawidłową i wiarygodną, na jej podstawie dokonał ustaleń faktycznych.

Reasumując, Sąd uznał, że odwołująca ma prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy z dnia 4 czerwca 2019 roku w wysokości odpowiadającej 4 % stałego uszczerbku na zdrowiu i w tym zakresie zmienił zaskarżoną decyzję.

Biorąc pod uwagę dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania Sąd na mocy ww. przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję (...) w W. z dnia 3 lipca 2020 roku znak: JO/o/055183389 i przyznał odwołującej A. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku z dnia 4 czerwca 2019 roku w łącznej wysokości 4 % stałego uszczerbku na zdrowiu.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podst. art. 98 KPC oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800, ze zm.), zasądzając od organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, tj. w wysokości żądanej przez adwokata w piśmie procesowym z karty 46. W ocenie Sądu nakład pracy pełnomocnika odwołującej, który miał miejsce w tej sprawie, uzasadniał przyznanie kwoty wyższej, od minimalnej kwoty 180 zł. Ponadto sprawa była dość zwiła pod względem faktycznym.